τοῦ Φριμποὺρ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου συνηντήθησαν διάφοροι ὁμάδες «Χριστιανο-Ἰουδαϊκῆς Φιλίας.» Κατόπιν ἐξέδωσε ἄλλο ἕνα βιβλίον μὲ τὸν τίτλον «Ἡ Γένεσις τοῦ Ἀντισημιτισμοῦ.»

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑ

Τὸ 1949, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δεξιώσεως εἰς τὸ Καστὲλ Γκοντόλφο εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσῃ τὸν Πάπα. Ἰδοὺ πῶς ὁ ἴδιος διηγεῖται τὴν «πρώτην συνάντησιν κορυφῆς» ὅπως ἀργότερα ἐχαρακτηρίσθη αὐτὴ ἡ συνομιλία: «Ἡ ἀκρόασις διήρκεσε 7 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ὁ Πάπας ἦτο ὄρθιος εἰς ἕνα μικρὸ δωμάτιον, ἀπέριττα ἐπιπλωμένον καὶ πολὺ φωτεινόν. Ἐστάθηκα ἀπέναντί του: εἴχαμε τὴν ἴδιαν ἡλικία, ἴδιο ὕψος. Τοῦ ὡμίλησα γρήγορα καὶ μὲ σαφήνειαν.

«Τοῦ ἀνέφερα γιὰ τὶς ὑβριστικὲς γιὰ τοὺς Ἑβραίους προσευχὲς ποὺ διαβάζονται στὶς Ἐκκλησίες, τοῦ παρέδωσα ἕνα κείμενο μὲ τὶς 10 προτάσεις τοῦ Seelisberg τῶν ὁποίων δὲν εἶχε λάβη γνῶσιν. Μὲ ἄφηκε νὰ ὁμιλήσω δίχως νὰ μὲ διακόψῃ, παρέμεινε δὲ ἤρεμος καὶ ἀτάραχος. Ἀντελήφθηκα ὅμως ὅτι ὁ τόνος μου τὸν ἐντυπωσίασε. Ὅταν ἐτελείωσα ἀπεσύρθη, πρὶν ὅμως φύγῃ, δύο φορὲς ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος μου καὶ δύο φορὲς ἐψιθύρισε: «Ἔχετε τὴν εὐλογίαν μου, ἔχετε τὴν εὐλογίαν μου...»

Ὀλίγους μῆνας κατόπιν ὁ Πάπας Πῖος XII εἰς ἕνα μήνυμά του ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα ἔθιξε τὸ ζήτημα ὡρισμένων προσευχῶν αἱ ὁποῖαι περιεῖχον ὑβριστικὰς ἐκφράσεις διὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ ὡμίλησε διὰ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀσυνήθη εὔνοιαν. Ὁ Πάπας Ἰωάννης XXIII ὁ ὁποῖος τὸν διεδέχθη, ἔδειξε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον τῶν «Συνδέσμων Χριστιανο-Ἰουδαϊκῆς Φιλίας» καὶ ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διασκέψεως εἰς τὴν Σορβώνην ὁ Jules Isaac τοῦ ἀπηύθυνε ἕνα μήνυμα, ὁ Πάπας ἀπήντησεν ὅτι τοῦ παραχωρεῖ μίαν ἀκρόασιν. Ἐπὶ μῆνας ὁ Jules Isaac προετοιμάσθη διὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν. Ἐσχημάτισε ἕναν φάκελλον, ὁ ὁποῖος περιεῖχε ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά του, ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα διέθετε, καθὼς καὶ ὅ,τι εἶχε ὑπ' ὄψει του νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πάπα. Ὅλα τὰ ἔγγραφα εἶχον μεταφρασθῆ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἰταλικὴν γλῶσσαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀκροάσεως ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 13ην Ἰουνίου 1960 τοῦ ἐξέθεσε σαφῶς τὴν θέσιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδόσεως καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ μίαν ἀναθεώρησιν, μίαν «κάθαρσιν» τῶν θρησκευτικῶν κειμένων ἀπὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα μεταγενέστεροι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Εὐαγγελιστῶν προσέθεσαν διὰ νὰ καταδικάσουν τὸν Ἑβραϊσμὸν εἰς τὴν Χριστιανικὴν συνείδησιν.

Αὐτὴν τὴν φοράν, ἡ ἀντίδρασις τοῦ Βατικανοῦ ὑπῆρξε ἐνεργητική. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1960 ὁ Jules Isaac ἐπληροφορήθη ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Ἁγίας Ἕδρας, ὅτι ὁ Πάπας ἐζήτησε τὸν σχηματισμὸν μιᾶς ἐπισήμου ὑπο-ἐπιτροπῆς μὲ ἐντολὴν νὰ μελετήσῃ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν οὐσίαν τῶν καθολικῶν θρησκευτικῶν κειμένων τὰ ὁποῖα στρέφονται κατὰ τῶν Ἑβραίων. Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ὅτι πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὡρίσθη ὁ καρδινάλιος Μπεᾶ ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητος τοῦ Βατικανοῦ, πλὴν ὅμως, τόσον ἡ σύστασις τῆς ὑπο-ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ τὸ ἔργον της παρέμεινε μυστικὸν διὰ τὴν ἀποφυγὴν ἐσπευσμένων ἀντιδράσεων καὶ δυσμενῶν σχολίων. Ἡ ὑπο-ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἰργάσθη ἐντατικῶς καὶ ὑπέβαλεν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἕνα εἰσηγητικὸν κείμενον. Ὁ καρδινάλιος Μπεᾶ ἐδήλωσεν πρὸ ἡμερῶν ὅτι εἶναι πεπεισμένος ὅτι τὸ θέμα τῆς «διδασκαλίας τῆς καταφρονήσεως» θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Οἰκουμ. Συνέδριον κατὰ τὴν προσεχῆ πιθανῶς Συνέλευσιν.

Ἄλλο ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Jules Isaac καὶ τῶν «Συνδέσμων Χριστιανο Ἰουδαϊκῆς Φιλίας»: Ὁ Daniel Rops ὁ κατ' ἐξοχὴν διάσημος καθολικὸς συγγραφεὺς καὶ θεολόγος, εἰς τὸ τελευταῖον του ἔργον «Ἡ καθημερινὴ ζωή, εἰς τὴν Ἰουδαίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰησοῦ» ἐγκαταλείπει τὸν χαρακτηρισμὸν «κατηραμένος θεοκτόνος λαὸς» διὰ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁμιλεῖ περὶ «ἱστορικῆς ἀδικίας ἡ ὁποία ἐστοίχισε πάρα πολὺ εἰς τὸν λαὸν τῆς Βίβλου, εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑπεύθυνοι.» Ἀκόμη μία σημαντικὴ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τοῦ Jules Isaac, ὁ ὁποῖος, ὑπεργδοηκοντούτης σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνίζεται, καὶ νὰ συγγράφῃ. Πρὸ μηνῶν ἕνα ἀκόμη ἔργον του «Ἡ διδασκαλία τῆς καταφρονήσεως» (L' enseignement du mépris) ἐξεδόθη καὶ προσφέρει ἀκόμη περισσότερα στοιχεῖα εἰς τὸ γνωστὸν καὶ ἐπίμαχον θέμα.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΤΥΧΗΣ ΑΝΕΡΓΕΙΑ

Ὁ Jules Isaac δὲν ἦτο ὁ μόνος ὁ ὁποῖος, ἀπὸ ἑβραϊκῆς πλευρᾶς ἐπλησίασε τὸ Βατικανόν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς Ρώμην διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Πάπα Ἰωάννην XXIII ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον του καὶ τὸν διηυκόλυνε εἰς διάφορα τυπικὰ ζητήματα.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου κ. Ναχοὺμ Γκόλδμαν εἰργάσθη, πλησιάζων ἐκ παραλλήλου τὸ Βατικανόν, πρὸς μίαν διαφορετικὴν κατεύθυνσιν. Ἔθιξε τὸ λίαν ἀκανθῶδες καὶ λεπτὸν ζήτημα τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἰσραὴλ καὶ Βατικανοῦ. Συνήντησε ἐπανειλημμένως τὸν καρδινάλιον Μπεᾶ, ὁ ὁποῖος ὀλίγας ἡμέρας ἐνωρίτερον εἰς τὸ Λονδῖνον εἶχε δηλώσει πρὸς τοὺς Ἑβραίους δημοσιογράφους τὰ ἑξῆς: «Ἀνέκαθεν ἀγωνίσθηκα διὰ μίαν καλλιτέραν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν καὶ ἐθνῶν. Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα θὰ μελετήσω καὶ κάθε ζήτημα σχετικὸν μὲ τὰς σχέσεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Βατικανοῦ, μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ἑβραίων.» Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συναντήσεων Μπεᾶ—Γκόλδμαν αἱ ὁποῖαι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ πλήρους μυστικότητος, ἐθίγη καὶ τὸ ζήτημα ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ἰσραήλ, δι' ἑνὸς ἐπισήμου παρατηρητοῦ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Συνέδριον καί, ὡς φαίνεται, οἱ δύο ἄνδρες συνεφώνησαν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θέματος.

Μία ἀπερίσκεπτος δημοσιογραφικὴ ἐνέργεια ὅμως, ἀπὸ Ἰσραηλινῆς πλευρᾶς, κατέστρεψεν ὅ,τι εἶχεν ἐπιτευχθῆ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον. Μία ἰσραηλινὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ κ. Χαῒμ Βάρντι, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ, θὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸ Ἰσραὴλ εἰς τὸ Οἰκουμ. Συνέδριον. Ἡ εἴδησις αὐτὴ διαδοθεῖσα εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ἀπὸ τὸν διεθνῆ τύπον, προεκάλεσεν τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἀραβικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀμέσως ἀπέστειλαν μήνυμα εἰς τὸ Βατικανὸν καὶ ἐζήτησαν ὅπως διορισθῇ καὶ ἕνας μουσουλμάνος ἀντιπρόσωπος «μὲ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ ἀπολαμβάνων τῶν ἰδίων δικαιωμάτων μὲ τὸν ἰσραηλινὸν ἀντιπρόσωπον.» Μία κατηγορηματικὴ διάψευσις ἐκ μέρους τοῦ Βατικανοῦ ἔγραψε, πρὸς τὸ παρόν, τὸν ἐπίλογον εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον.

ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΘΟΥΝ ΙΣΩΣ ΑΙΩΝΕΣ...

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν περιλήψει ποῖαι εἶναι αἱ ἐνέργειαι, ἀπὸ ἑβραϊκῆς πλευρᾶς, σχετικῶς μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Συνέδριον τῆς Ρώμης. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ὅτι τὸ πρόβλημα ἐτέθη ἐπὶ τάπητος. Ἡ ἱστορικὴ καὶ ἀντικειμενικὴ ἄποψις εἶναι ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν ἔχει **λόγους νὰ μισῇ τὸν ἑβραϊσμόν**. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι κόρη τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας. Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἔλαβε ὡς βάσιν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Ἰησοῦς, μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν Χριστιανισμόν, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην του ὑπόστασιν ὑπῆρξε ἕνας Ἑβραῖος, ἕνας ἁπλοῦς Ἑβραῖος χειροτέχνης. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, θῦμα τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς, καταδικασθεὶς ἀπὸ τὸν Πιλᾶτο, καὶ ἐσταυρωθεὶς ἀπὸ ρωμαίους στρατιώτας. Αὐτὰ εἶναι γεγονότα τὰ ὁποῖα κανεὶς χριστιανὸς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀγνοῇ.

Καὶ ἐὰν ἀκόμη τὸ Οἰκουμ. Συνέδριον λάβῃ ἐπισήμως θέσιν κατὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τῆς «φθονερᾶς κατηχήσεως» θὰ εὑρεθοῦμε εἰς τὸ Α τοῦ ὅλου ἔργου. Θὰ χρειασθῇ πολὺ καιρός, ἔτη καὶ ἴσως αἰῶνες ὁλόκληροι διὰ νὰ μεταβληθῇ ἕνα αἴσθημα τόσον βαθειὰ ἐρριζωμένον εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὴν νοοτροπίαν τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Χριστιανικὸς Ἀντισημιτισμὸς δὲν εἶναι παρὰ μόνον μία πτυχὴ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, καὶ ἡ ἐπικρατεστέρα θεωρία ὑποστηρίζει ὅτι δὲν ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν φυλετικὸν ἀντισημιτισμόν. Εἶναι ὅμως γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν καὶ κατήχησιν ὁ ἀντισημιτισμὸς γενικά, ἔχει τὰς ρίζας του καὶ τὴν ἀρχήν του. Καὶ τὰ κίνητρα τοῦ Χριστιανικοῦ ἀντισημιτισμοῦ ἔχουν τρωτὰ σημεῖα ἐμφανῆ τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ προσβάλῃ στηριζόμενος ἐπὶ σταθερῶν καὶ ἀναμφισβητήτων δεδομένων. Ἀντιθέτως, τὰ κίνητρα τοῦ φυλετικοῦ ἀντισημιτισμοῦ βασίζονται εἰς αἰσθήματα τοῦ ὑποσυνειδήτου, εἰς τὴν παράδοσιν καὶ εἰς παθιασμένας ἀντιλήψεις.

Ἂς ἐλπίσωμεν τουλάχιστον ὅτι μίαν ἡμέραν, ὅσον μακρὰν καὶ ἂν διαφαίνεται αὐτή, ὅτι θὰ γίνῃ παραδεκτὸν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὡρισμένοι ἀγωνίζονται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι δηλαδὴ μεταξὺ τῶν καθηκόντων ἑνὸς καλοῦ καὶ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ, δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ νὰ μισῇ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, τὸν λαὸν τῆς Βίβλου.

D. R. C.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ "ΤΟΥ ΜΠΙΣΒΑΤ,,

ΜΙΚΡΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΤΑΛΜΟΥΔ ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

Πολλὰ εἶναι τὰ ἀποφθέγματα τοῦ Ταλμοὺδ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὰ δένδρα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Τοῦ Μπισβὰτ παραθέτομεν μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ τεμάχια.

«Διατί ὁ Ἰσραὴλ παρομοιάζεται μὲ τὴν ἐλαία; Ὅπως ἡ ἐλαία δὲν προσφέρει τὸ λάδι παρὰ μόνον ἀφοῦ συμπιεσθῇ καὶ συνθλιβῇ, ἔτσι καὶ τὸ Ἰσραὴλ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γῆν του παρὰ μόνον μετὰ ἀπὸ πολλὰς κακουχίας. Τὰ φύλλα τῆς ἐλαίας δὲν πίπτουν, οὔτε κατὰ τὴν ξηρασία οὔτε κατὰ τὴν καταιγίδα. Καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ἰσραὴλ διατηρεῖται παρ' ὅλας τὰς ἀντιξοότητας καὶ θὰ διατηρηθῇ τόσον εἰς αὐτὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν.»

(Σεμὸτ Ραμπᾶ XLIV)

«Διατί ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ παρομοιάζεται μὲ ἕνα σῦκον; Διότι κάθε καρπὸς ἔχει ἕνα ἐλάττωμα: ὁ χουρμᾶς ἔχει ἕνα σκληρὸν σπόρον, τὸ σταφύλι ἔχει κουκούτσια, τὸ ρόδι ἔχει ἕνα σκληρὸ κάλυμμα: τὸ σῦκον εἶναι φαγώσιμον ὁλόκληρον, ὅπως ἔχει. Ἡ ἐλαία, ἡ ἄμπελος, ἡ καρυδιὰ δὲν καρποφοροῦν παρὰ μόνον μία φορὰ κατ' ἔτος. Μόνον τὰ σῦκα ὡριμάζουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἔτσι καὶ ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ: Μελέτησε λίγο σήμερον καὶ αὔριον ἀκόμη περισσότερον. Δὲν μαθαίνεται οὔτε εἰς ἕνα ἔτος, οὔτε εἰς δύο.»

(Μπαμιδμπὰρ Ραμπᾶ XXI)

«Ὁ Ραμπῆ Γιοχανὰν μπὲν Ζακάϊ εἶπεν: «Ἐὰν κρατεῖς εἰς τὸ χέρι σου ἕναν σπόρον καὶ ἀκούσεις νὰ λένε: Ἦρθε ὁ Μεσσίας! Φύτευσε πρῶτα τὸν σπόρον καὶ πήγαινε κατόπιν νὰ ὑποδεχθῇς τὸν Μεσσία.»

(Ἀβὼθ Νατὰν)

«Ὁ Ραμπῆ ντὲ Κομπρὶν ἔλεγε: Ἕνας Ἑβραῖος εἶναι διὰ τὴν κοινότητα εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ ὅπως ἕνα κλωνάρι εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὸ δένδρο, θὰ ἐπανεύρῃ τὴν ζωήν καὶ τὸ σφρῖγος του, ὅταν οἱ συνθῆκες καλλιτερεύσουν, ὅσον ξηρὸ καὶ ἀσθενὲς καὶ ἐὰν ἔχει καταντήσει. Ἀλλὰ ἕνα κλωνάρι, καὶ τὸ περισσότερον ὑγιές, ὅταν ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ δένδρον, κάθε ἐλπὶς διὰ τὴν ἀναζωογόνησίν του ἐχάθη.»

(Ὣρ Γιεκαρὶμ, 96)

«Ἀπὸ ποῖον δένδρον ἐγεύθησαν τὸν καρπὸν τῆς Γνώσεως ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα;» Ὁ Ραμπῆ Μεῒρ λέγει: «Πρέπει νὰ ἦτο τὸ σιτάρι, διότι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος δὲν εἶναι γνωστικὸς λέγομεν: Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἐτράφη μὲ ἄρτον καὶ σῖτον.» Ὁ Ραμπῆ Σαμουὲλ μπὲν Ἰσαὰκ παρατηρεῖ ὅτι ἡ Βίβλος λέγει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δένδρου, ἐνῶ ὁ σῖτος εἶναι φυτόν. Ὁ Ραμπῆ Ζεΐρα λέγει ὅτι εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐδὲμ ὁ σῖτος ἦτο ἕνα δένδρον ὑψηλότερον ἀπὸ τὸν κέδρον. Ὁ Ραμπῆ Γιεουντὰ λέγει ὅτι οἱ πρωτόπλαστοι ἐγεύθησαν τὴν ἄμπελον διότι τὸ Δευτερονόμιον ἀναφέρει ὅτι ***«ἡ ἄμπελος εἶναι δένδρον μὲ δηλητήριον, ὁ καρπός της καρπὸς τῆς ὀργῆς καὶ οἱ κλῶνοι της κλῶνοι πικρίας»*** (**23**,32). Ἄρα λοιπὸν τὰ σταφύλια ἐβύθισαν τὸν κόσμον εἰς τὴν πικρίαν. Ὁ Ραμπῆ Ἀμπὰ λέγει: «Τὸ δένδρον τῆς γνώσεως πρέπει νὰ ἦτο τὸ κίτρον διότι γράφεται: ***Καὶ ἡ γυναῖκα εἶδε ὅτι καλὸν ἦτο τὸ δένδρον εἰς τὴν γεῦσιν*** (Γεν. **3**,6). Ἀπὸ ποῖον λοιπὸν δένδρον μπορεῖ κανεὶς νὰ γευθῇ τόσον τὸ ξύλον ὅσον καὶ τὸν καρπόν του; Δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κιτρέα.» Ὁ Ραμπῆ Ζοζὲ λέγει: «Τὸ δένδρον τῆς γνώσεως ἦτο ἡ συκιά. Ἰδοὺ μία εἰκόνα: ἕνας πρίγκηψ ἁμάρτησε κάποτε μὲ μίαν σκλάβα. Ὁ πατέρας του, μόλις τὸ ἔμαθε τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ παλάτι του. Ὁ πρίγκηψ τότε πῆγε ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα, εἰς τοὺς σκλάβους διὰ νὰ ζητήσῃ ἄσυλον. Κανεὶς ὅμως δὲν τοῦ ἀνοίγει. Μόνον ἡ κόρη μὲ τὴν ὁποίαν ἁμάρτησε τοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ τοῦ προσέφερε προστασία. Ἔτσι καὶ ὁ Ἀδάμ, ὅταν ἐγεύθη τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, ἔψαχνε τὸ φύλλωμα ἑνὸς δένδρου διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ντροπήν του. Κανένα ὅμως δένδρον δὲν τοῦ ἔδωσε τὰ φύλλα του, καὶ ὅλα τοῦ ἔλεγον: ***"Ἂς μὴ μὲ τραντάζει τὸ χέρι τοῦ κακοῦ*** (Ψαλμοὶ 36, 2) δηλαδή, «ἂς μὴ μοῦ πέρνῃ τὰ φύλλα μου» Μόνον ἡ συκῆ τοῦ ἔδωσε τὸ φύλλον της, διότι ὁ Ἀδὰμ εἶχε γευθῇ τὸν καρπόν της. Ὁ Ραμπῆ Ἀζαριᾶ ὅμως καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Ἀπαγορεύεται νὰ ἐξαγνίσωμεν τὸ μυστικὸν τοῦ Δένδρου τῆς Γνώσεως: ὁ «Ὕψιστος δὲν μᾶς ἀπεκάλυψεν ποῖον δένδρον ἦτο καὶ δὲν θὰ μᾶς τὸ ἀποκαλύψῃ διὰ νὰ μὴν μποροῦμε νὰ μισήσουμε ἕνα δένδρον λέγοντες: Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ δένδρου, ὁ Ἀδὰμ ἐβύθισε τὸν κόσμον εἰς τὴν πικρίαν.»

(Μπερεσὶτ Ραμπᾶ XV. 7)

Διευθύνσεις Συμφώνως τῷ νόμῳ
Διευθυντής: Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ
Κατοικία: Ἀλικαρνασοῦ 28
Διευθ. Τυπ.: ΔΙΟΝ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ
Κατοικία: Θερμοπυλῶν 66.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ, ΤΑ ΗΘΗ, ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ»

Ἀπόψε, 15 τοῦ μηνὸς Σσεβάτ, ἔχουμε συνηθίσει νὰ τρῶμε πολλὰ καὶ διάφορα φροῦτα. Τὸ ἑβραϊκὸ ἡμερολόγιον μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἀπόψε ἑορτάζομεν τὴν «Πρωτοχρονιὰ τῶν δένδρων» ***(Ρὼς Ἀσανᾶ Λεϊβανότ»)*** ἢ κατὰ τὴν λαϊκὴν ὀνομασίαν ***«Τοῦ Μπισβάτ.»***

Οἱ ἄποικοι τῆς Παλαιστίνης, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας, ἐδημιούργησαν γύρω ἀπὸ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ τὴν παράδοσιν τῆς φυτεύσεως δένδρων. Εἰς τὸ Ἰσραήλ, μικροὶ καὶ μεγάλοι θὰ διασκορπιθοῦν αὔριο εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ θὰ φυτεύσουν τοὺς σπόρους διὰ τὰ δένδρα ποὺ θὰ βλαστήσουν ἐντὸς μερικῶν ἐτῶν καὶ ποὺ εἶναι τόσο ἀπαραίτητα διὰ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

Ἀρχικῶς ὅμως ἡ ἑορτὴ αὐτὴ δὲν προωρίζετο διὰ τὴν φύτευσιν δένδρων καὶ πλαισιοῦται ἀπὸ ἕνα γραφικὸν τυπικὸν τὸ ὁποῖον τὸ Ταλμοὺδ μᾶς περιγράφει μὲ ἀρκετὰς λεπτομερείας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ λοιπὸν τῆς αὐριανῆς ἑορτῆς, ἂς κάνωμεν μίαν σύντομον ἀναδρομὴν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ἔθιμα τῆς περιέργου αὐτῆς «πρωτοχρονιᾶς.»

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ... ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ!

Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ 15η τοῦ μηνὸς Σσεβὰτ δὲν εἶναι οὔτε μία βιβλικὴ ἑορτή, οὔτε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυτεύωνται τὰ διάφορα καρποφόρα δένδρα. Εἰς τὸ Ταλμοὺδ ἀναφέρεται διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἡμερομηνία τῆς 15ης Σσεβὰτ ὡς ***«πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους τῶν χωρικῶν»*** εἰς ἕνα κεφάλαιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Χιλλὲλ καὶ ὁ Σαμαῒ συζητοῦν διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς ἑνιαίου συστήματος διὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς φορολογίας τῶν «δεκάτων» καθὼς καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν προσφορῶν εἰς τὸν Ναόν. Ἐν ὀλίγοις, ἡ 15η Σσεβὰτ ἦτο ἀρχικῶς μία ἡμερομηνία ἡ ὁποία ὥριζε τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου φορολογικοῦ ἔτους διὰ τὴν θρησκευτικὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν καρπῶν.

Μία παρένθεσις διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς φορολογίας: Ἡ παράδοσις βασίζεται εἰς τὰ ἑξῆς ἀποσπάσματα τῆς Βίβλου: «Ὅταν θὰ εὑρεθῆτε εἰς τὴν Χώραν καὶ ὅταν φυτεύσετε ὅλα τὰ εἴδη τῶν καρποφόρων δένδρων θὰ ἀποφύγετε τοὺς καρποὺς των ἐπὶ τρία ἔτη. Διότι αὐτοὶ εἶναι ἀπερίτμητοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Τὸ τέταρτον ἔτος οἱ καρποί των θὰ εἶναι καθηγιασμένοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου» (Λευϊτικὸν XIX 23,24) «Τὸ τέταρτον ἔτος θὰ ἐμφανισθῇς ἐνώπιον τῶν Λευϊτῶν, θὰ τοὺς παρουσιάσῃς τὴν προσφοράν σου καὶ θὰ πῇς: Ὅταν λάβετε τὴν προσφορὰν τῶν τέκνων τοῦ Ἰσραὴλ θὰ θυσιάσετε τὸ δέκατον εἰς τὸν «Ὕψιστον» (Ἀριθμοὶ XVII. 26) «Καὶ θὰ τοποθετήσῃς ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν σου ἕνα μέρος τῆς συγκομιδῆς σου. Καὶ τότε θὰ ἔλθουν ὁ ξένος, τὰ ὀρφανά, οἱ χῆρες. Θὰ γευθοῦν ἀπὸ τοὺς καρπούς σου καὶ θὰ ἱκανοποιηθοῦν» (Δευτερονόμιον XIV 28,29). Βάσει λοιπὸν τῶν ἐντολῶν αὐτῶν εἶχε καθορισθῇ νὰ προσφέρουν οἱ χωρικοὶ εἰς τὸν Ναὸν ἕνα ποσοστὸν ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς των εἰς εἶδος. Ἡ ἡμερομηνία τῆς 15ης Σσεβὰτ ἐχρησίμευε λοιπὸν εἰς τὸ νὰ καθορίζεται ἡ φορολογία τῶν καρπῶν ἀπὸ Τοῦ Μπισβὰτ εἰς Τοῦ Μπισβάτ. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ καλλιεργηταὶ ἐσυνείθισαν νὰ ἑορτάζουν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ νὰ ἀπαγγέλουν διαφόρους προσευχὰς διὰ τὴν γονιμότητα τῆς γῆς.

Ἰδοὺ πῶς ἐδημιουργήθη ἡ παράδοσις νὰ ἑορτάζεται ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ ἡ ***«πρώτη τοῦ ἔτους τῶν δένδρων.»***

ΤΟ ΑΝΘΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ

Ποῖος ὅμως καὶ διατί ὥρισε τὴν ἡμέραν τῆς 15ης Σσεβὰτ ὡς «Πρωτοχρονιὰ τῶν Δένδρων;» Ἐπικρατεῖ ἡ ἄποψις ὅτι οἱ σοφοὶ τοῦ Ταλμοὺδ ἐπροτίμησαν τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὡς προάγγελον τῆς ἀνοίξεως καὶ τοῦ ὀργασμοῦ τῆς φύσεως, ἐπειδὴ περίπου κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀνθίζει εἰς τὰς περισσοτέρας μεσογειακὰς χώρας τὸ πρῶτον δένδρον: ἡ ἀμυγδαλιά. Καὶ ὅμως οἱ ἱεροδιδάσκαλοι τοῦ Ταλμοὺδ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των ἕνα διαφορετικὸν κριτήριον περισσότερον βασικόν. Ἔθεσαν τὴν ἐρώτησιν: «Μέχρι ποίας ἐποχῆς τὸ δένδρον ἀπορροφᾷ τὰ ὕδατα τοῦ παρελθόντος ἔτους; Καὶ ἀπὸ ποίαν ἡμέραν ἀρχίζει νὰ ποτίζεται ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ νέου ἔτους;» Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Χιλλὲλ καὶ ὁ Σαμαῒ συνεφώνησαν εἰς τὴν ἡμερομηνίαν «15 Σσεβάτ.» «Τοῦ Μπισβὰτ» σημαίνει ἁπλῶς 15 τοῦ Σσεβὰτ διότι ὁ ἀριθμὸς 15 γράφεται ἑβραϊστὶ Τὰφ—Βὰβ ποὺ προφέρεται «Τοῦ.»

Κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρεται ἕνα πένθος, νὰ θρηνῆται ἕνας νεκρός, ἢ νὰ νηστεύῃ κανείς. Τὸ Ταλμοὺδ λέγει ὅτι τὸ Πουρίμ, τὸ Λὰγκ Μπαόμερ καὶ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ εἶναι ἡμέρες χαρᾶς, ἑορτῆς καὶ ἀργίας. Τὰ σχολεῖα ἀργοῦν καὶ οἱ διδάσκαλοι δὲν παραδίδουν μαθήματα ἀλλὰ ὀργανώνουν μία μικρὴν ἑορτὴν κατὰ τὴν

ὁποίαν προσφέρουν, δι' ἰδίων των ἐξόδων, πολλὰ φροῦτα εἰς τοὺς μαθητάς των.

ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟΥ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Διὰ πρώτην φορὰν οἱ μελεταὶ τῆς Καμπαλᾶ, τὸν 16ον αἰῶνα, εἰς τὸ Σαφὲδ ἔδωσαν τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτήν. Αὐτοὶ ὥρισαν τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς καὶ συνέθεσαν τὰς διαφόρους προσευχὰς καὶ εὐλογίας ποὺ ἀπαγγέλλονται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν. Ἔτσι, τὸ Τοῦ Μπισβὰτ ἔγινε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν τρῶμε διάφορα φροῦτα.

Οἱ Καμπαλισταὶ τοῦ Σαφὲδ ἐπίστευον ὅτι μὲ τὸ νὰ τρώγῃ κανεὶς πολλὰ φροῦτα κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ συμμερίζεται τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν δένδρων ἀλλὰ καὶ συγχρόνως κατὰ κάποιον τρόπον ἐξαγοράζει τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, τὸ ἁμάρτημα τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας οἱ ὁποῖοι ἐγεύθησαν τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου τῆς Γνώσεως.

Εἰς τὸ Ταλμοὺδ τῆς Ἱερουσαλὴμ (Κεδουσίν, X) ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ραμπῆ Ἰμὸν ἐδίδασκε ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, κατὰ τὴν ὑστάτην κρίσιν δι' ὅλα τὰ φροῦτα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔπλασε καὶ τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἀπέφυγε νὰ γευθῇ! Καὶ τὸ κείμενον ὁρίζει τὰς ποινὰς εἰς τὰς ὁποίας, ἀπὸ θρησκευτικῆς πλευρᾶς, ὑπόκεινται ὅσοι, δυνάμενοι νὰ γευθοῦν ὡρίμους καρπούς, τοὺς ἀποστρέφονται. Ἀρνούμενοι νὰ γευθοῦν τοὺς καρποὺς αὐτούς, περιφρονοῦν τὴν δύναμιν τῆς καρποφορίας τὴν ὁποίαν ὁ Ὕψιστος ἐχάρισεν εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον.

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 30 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΦΡΟΥΤΑ

Ὁ Χαῒμ Βιτάλ, μαθητὴς τοῦ καμπαλιστοῦ Ἰσαὰκ Λουριᾶ, εἰς τὸ ἔργον του «Τὸ Δένδρον τῆς Ζωῆς» ***("Ετς Χαγίμ)*** λέγει ὅτι ἀπὸ τὸ Σέδερ τοῦ Τοῦ Μπισβὰτ δὲν πρέπει νὰ λείπουν τὰ τριάκοντα φροῦτα τὰ ὁποῖα ἀπαριθμεῖ: Κατ' αὐτὸν οἱ καρποὶ τῶν δένδρων χωρίζονται εἰς τρεῖς κόσμους: Δέκα ἀνήκουν εἰς τὸν κόσμον τῆς ***Δημιουργίας*** (Μπριᾶ)· δὲν ἔχουν οὔτε ἐξωτερικὸν οὔτε ἐσωτερικὸν φλοιὸν καὶ τρώγονται ὅπως ἔχουν: ἡ σταφίδα, τὸ σῦκον, τὸ μῆλον, τὸ κίτρον, τὸ λεμόνι, τὸ ἀχλάδι, τὸ κυδῶνι, τὰ μοῦρα, οἱ φράουλες καὶ τὰ χαρούπια. Δέκα ἄλλα φροῦτα ἀνήκουν εἰς τὸν κόσμον τῆς ***Διαμορφώσεως*** (Γιετσιρᾶ)· ἔχουν σπόρον σκληρὸν ὁ ὁποῖος δὲν τρώγεται: ἡ ἐλαία, ὁ χουρμᾶς, τὸ κεράσι, τὸ δαμάσκηνον, τὸ βερύκοκκον, τὸ μούσμουλον, «σουφαῖζες», «φίσκουλ», τὸ βύσινον καὶ «ἀκαράνες» (*) Τέλος, δέκα ἄλλα φροῦτα ἀνήκουν εἰς τὸν κόσμον τῆς ***Κατασκευῆς*** (Ἀσσιᾶ)· Τὸ ἐξωτερικόν των δὲν τρώγεται ἐνῶ τὸ ἐσωτερικόν των εἶναι ὁλόκληρον φαγώσιμον: Τὸ ρόδι, τὸ καρύδι, τὸ ἀμύγδαλον, τὸ κάστανον, τὸ φουντούκι, τὸ βελανίδι, τὸ φυστίκι, ἡ μπανάνα καὶ τὸ πορτοκάλι.

Εἰς τὸ Σαφὲδ ἔτρωγαν μόνον τὰ τριάντα αὐτὰ φροῦτα καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σειράν. Εἰς ἄλλα μέρη καὶ εἰς ἄλλας σχολάς, κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ ἔτρωγαν 50 ἢ 100 διαφορετικὰ φροῦτα, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ Ταλμοὺδ τῆς Βαβυλῶνος ὁρίζει ὅτι πρέπει νὰ τρῶμε 15 φροῦτα ἢ ἀκόμη καὶ ὅτι 7 ἀρκοῦν.

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΕΔΕΡ

Τὴν παραμονὴν τὸ βράδυ τὰ μέλη τῆς κοινότητος συγκεντρώνονται, κατὰ ὁμάδας, εἰς τὰ σπίτια προυχόντων, διότι τὸ Τοῦ Μπισβὰτ δὲν εἶναι οἰκογενειακὴ ἑορτὴ ἀλλὰ δημοσία ἑορτὴ ὅλης τῆς κοινότητος. Ὅσοι ἔχουν τὴν δυνατότητα προσκαλοῦν εἰς τὸ τραπέζι τους τοὺς ξένους, τοὺς πτωχοὺς φοιτητὰς καὶ τοὺς ὀρφανούς. Πολλοὶ προτιμοῦν νὰ κάνουν σέδερ εἰς τὴν οἰκογένειαν ἡ ὁποία ἔχει κάποιο πένθος, διὰ νὰ διασκεδάσουν τὴν λύπην τῶν πενθούντων.

Τὸ τραπέζι καλύπτεται ἀπὸ λευκὰ τραπεζομάντηλα, καὶ στολίζεται μὲ ἄνθη καὶ διάφορα φυτά. Μετὰ τὸ φαγητὸν τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἐκτεταμένον, τρώγονται τὰ φροῦτα, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς Καμπαλᾶ δηλαδὴ Μπριᾶ, Γετσιρᾶ καὶ Ἀσσιᾶ. Οἱ καρποὶ πρέπει νὰ κόβωνται καὶ νὰ ἐξετάζῃ ὁ καθένας ὅτι εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ ὅτι δὲν περιέχουν κανένα ζωΰφιον. Κατόπιν ἀπαγγέλεται ἡ σχετικὴ προσευχὴ καὶ τρώγομεν τὸ φροῦτον. Εἰς τὸ τραπέζι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ λευκὸ καὶ κόκκινο κρασί: Τὸ λευκὸν συμβολίζει τὸν ὕπνον, τὴν γαλήνην, τὴν πτῶσιν τῶν φύλλων καὶ τὴν ἀσθενῆ λάμψιν τοῦ ἡλίου. Τὸ κόκκινο κρασὶ συμβολίζει τὸν ὀργασμὸν τῆς φύσεως, τὸ ἄνθισμα τῶν δένδρων καὶ τὴν ὡρίμανσιν τῶν καρπῶν των. Ἐπίσης συμβολίζει τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

(*) Ὁ Χαῒμ Βιτὰλ ἀπαριθμεῖ διάφορα φροῦτα τῶν ὁποίων τὸ ἀντίστοιχον ὄνομα δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

[illegible]

ΑΝΑ ΤΑΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Κεντρικὸν Ἰσραηλιτικὸν Συμβούλιον

Ἐγκύκλιος πρὸς ἁπάσας τὰς Ἰσραηλιτικὰς Κοινότ. Ἑλλάδος

Διὰ τῆς παρούσης ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν σας τὰ κάτωθι:

Ὡς κατ' ἔτος τὸ ἡμέτερον Συμβούλιον ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἐκπαιδευτικῶν Ὀργανώσεων τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ χορηγήσῃ διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1963—1964 ὑποτροφίας σπουδῶν.

Αἱ προκηρυσσόμεναι ὑποτροφίαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἐπιτελείου πλήρως καταρτισμένων ἐκπαιδευτικῶν στελεχῶν διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν Ἑβραϊκῶν Σχολείων, Κοινοτικῶν Κέντρων καὶ Κατασκηνώσεων, εἶναι δὲ αἱ κάτωθι:

I ὑποτροφία διὰ σπουδὰς δημοδιδασκάλου
I ὑποτροφία διὰ σπουδὰς νηπιαγωγοῦ
I ὑποτροφία διὰ σπουδὰς σωματικῆς ἀγωγῆς

Ὡς ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)21-9-62 ἐγκυκλίου μας αἱ ὑποτροφίαι αὐταὶ χορηγοῦνται διὰ σπουδὰς εἰς Ἱδρύματα ἐν τῇ χώρᾳ, μετὰ δὲ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἑλληνικῶν τῶν σπουδῶν οἱ ὑπότροφοι θὰ δύνανται νὰ μετεκπαιδευθοῦν εἰς Ἰσραὴλ ὡς ἑβραιοδιδάσκαλοι.

Προσόντα

1) Ἑλληνικὴ ὑπηκοότης.
2) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς μὲ βαθμὸν «Λίαν Καλῶς» καὶ διαγωγὴν «Κοσμιωτάτην».
3) Ἡλικία 18—20 ἐτῶν.
4) Πλήρης ὑγεία.

Παροχαί

1) Αἱ παροχαὶ διὰ τὰς ὡς ἄνω ὑποτροφίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι σπουδάς, θὰ εἶναι βοήθημα μηνιαῖον ἐκ Δρχ. 1.000, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα σπουδῶν μὲ μέγιστον συνολικῆς παροχῆς Δρχ. 18.000 ἐτησίως προκειμένου περὶ σπουδαστῶν ἐπαρχιακῶν Κοινοτήτων, οἵτινες σπουδάζουν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς μονίμου κατοικίας των καὶ Δρχ. 12.000 ἐτησίως διὰ τοὺς σπουδάζοντας εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου διαμονῆς των.

2) Διὰ τὰς εἰς Ἰσραὴλ συμπληρωματικὰς σπουδὰς αἱ παροχαὶ θὰ καλύπτουν ἔξοδα ταξειδίου, δίδακτρα, βιβλία, τροφεῖα καὶ μικρὸν μηνιαῖον βοήθημα διὰ τὰ ἀτομικὰ ἔξοδα τοῦ σπουδαστοῦ.

3) Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των οἱ σπουδασταὶ θὰ ὑπογράφουν συμβόλαιον ἐργασίας διὰ 3 τουλάχιστον ἔτη.

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων λήγει τὴν 28ην Φεβρουαρ. ἐ. ἔ.

Οἱ αἰτοῦντες δέον ὅπως συμπληρώσουν εἰδικὸν ἔντυπον τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ προμηθευθῶσι παρ' ἡμῖν. Τὰ ἔντυπα ταῦτα θέλουσι ὑποβληθῆ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Κλαῒμς Κονφεράνς.

Συνιστῶμεν εἰς τὰς Κοινότητας ὅπως δώσουν πλήρη δημοσιότητα εἰς τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον καὶ θέσουν ταύτην ὑπ' ὄψει τῶν ἐνδιαφερομένων καταλλήλων ὑποψηφίων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς ταχείας ὑμῶν συνεργασίας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων νέων.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Κεντρικὸν Ἰσραηλ. Συμβούλιον Συντονισμοῦ καὶ Γνωματεύσεως
Ὁ Πρόεδρος ***Ἰσίδωρος Νόαχ***
Ὁ Γεν. Γραμ. ***Ἰσαὰκ Ἐμμανουὴλ***

Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν συμμετέχουσα εἰς τὴν Πανελλήνιον χαρὰν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῶν Ἀρραβώνων τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἄννας—Μαρίας, ἀπέστειλεν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρων, τὰς Α.Α.Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ Δανίας.

Κέρεν Καγιέμεθ

—Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ νεαροῦ ***Ἀλμπέρτου Βιτάλη Μπεχὰρ*** εἰς τὸ Σέφερ Μπὰρ Μιτσβᾶ προσέφερε ὁ κ. Μπαρούχ Οὐζιὲλ δραχ. 100.

—Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ νεαροῦ ***Μπέσο Ἰωσὴφ Σαμπᾶ*** εἰς τὸ Σέφερ Μπὰρ Μιτσβᾶ προσέφερον ὁ κ. Λεὼν Κοὲν δραχ. 200 καὶ ἀνὰ δρχ. 100 οἱ κ. κ. Γιεσουλὰς Μπέσο Σαμπᾶς, Βίκτωρ Καμχῆς, Λάζαρος Μιωνῆς καὶ Μαῒρ Μαῒς.

—Ἡ Κα Λουΐζα Μάρκου Γκανῆ προσέφερε δραχ. 50 εἰς μνήμην ἀδελφοῦ της ***Μ. Λεβῆ*** καὶ ἑτέρας δρχ. 50 εἰς μνήμην ***Ἰσραὴλ Πολίτη.***

—Ὁ κ. Ἠλίας Γκελιδιᾶ Γκανῆς προσέφερε τὴν 12)1 δραχ. 50.

—Ὁ Κος καὶ ἡ Κα ***Μεναχὲμ Σεζάνα*** προσέφερον ἐπὶ τῇ διασώσει των ἀπὸ ἀδέσποτον σφαῖραν δραχ. 150.

—Ὁ Σιωνιστικὸς Σύλλογος Λαρίσης «Ὀαβὲ Σιὼν» ἀπέστειλε ἀπὸ εἰσφορὰς τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος δραχ. 2424.

—***Κυανᾶ κυτία:*** Σαμ. Ν. Λεβῆς 1276, Ἰωσὴφ Λίτσης 250, Μεναχὲμ Σούσης 240, Ἰακὼβ Τσιβρὲ 225, Σάββας Ἀαρὼν 150. Ζὰκ Ζακὰρ 150, Ματθίλδη Τζιβρὲ 150, Μποχὼρ Ἰωσαφὰ 139, Ἀνέτα Σαμ. Ἀλχανάτη 110, Δόνα Ραφ. Κωνσταντίνη 105, Νισὴμ Ἀκρὶς 100, Ἴζι Μόλχο 100, Μωρὶς Σασὼν 100, Κλάρα Ἀδὰμ Λεβῆ 100.

W I. Z. O.

—Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Σολ. Γκαμπάϊ προσέφερον δραχ. 100 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς γεννήσεως τῆς ἐγγονῆς των εἰς τὴν Βενεζουέλαν.

—Ἡ Κα Σολὰνζ Μόλχο προσέφερε διὰ ρεφουᾶ σελεμᾶ τοῦ συζύγου της Ἴζο Μόλχο δραχ. 100 καὶ ἑτέρας δραχ. 100 εἰς μνήμην τοῦ Θείου της Λεὼν Χασσίδ.

AVIV/WIZO

—Ἡ AVIV/WIZO ἑώρτασε τὸ Τοῦ Μπισβὰτ (ἑορτὴ τῶν δένδρων) τὴν Τετάρτην 6ην Φεβρουαρίου εἰς τὴν Λέσχην μας. Αἱ παρευρεθεῖσαι νέαι, κυρίαι καὶ δεσποινίδαι χάρηκαν ὅλας τὰς συνηθείας τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ κυρία Κέρεν ἐξήγησε δι' ὀλίγων τὴν σημασίαν της.

Ἡ προσωρινὴ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἀγγέλει ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν ἐπομένην συγκέντρωσιν τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου καὶ ἡμέραν Τετάρτην θὰ διενεργηθοῦν ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν ὁριστικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ παρακαλεῖ ὅλα τὰ μέλη νὰ παρευρεθοῦν.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὡς γνωστὸν ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων διὰ τὰς προσεχεῖς κοινοτικὰς ἐκλογὰς ἔληξε τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ὡς πληροφορούμεθα ὑπέβαλον ὑποψηφιότητα οἱ κάτωθι:

Α' Τοῦ Ἐκλογικοῦ Συνδυασμοῦ «ΕΝΩΣΙΣ», ὑποψήφιοι 50, οἱ ἑξῆς:

1) Ἀλχανάτης Ἰωσ. Δανιήλ, 2) Ἄντζελ Χ. Δάρειο, 3) Ἄντζελ Ἰσ. Ἴντα, 4) Ἄντζελ Ἰσ. Ραϋμόνδος, 5) Ἀρδίτης Ἰ. Ἐδμόνδος, 6) Ἀρδίτης Ἠλ. Μωϋσῆς, 7)) Ἀρούχ Ἰωσ. Ἐμμανουήλ, 8) Ἀσὲρ Σολ. Ἀαρών, 9) Βαλενσταῒν Ζ. Ἀλβέρτος, 10) Ἀαρὼν Κ. Λεών, 11) Βιτάλ Ζ. Ἰοχανᾶς (Νούλης), 12) Βιτάλης Ἰ. Μίνως, 13) Γαβριηλίδης Α. Γαβριήλ, 14) Γιουσουροὺμ Ἰσ. Χαβούλα, 16) Γκιούλης Σ. Ραφαήλ, 17) Δέντες Μ. Ραχαμείμ, 18) Ἐλιέζερ Β. Ἐλιέζερ (Λάζαρος), 19) Ἐλιέζερ Β. Μηνᾶς, 20) Ἐμμανουὴλ Δ. Ἰσαάκ, 21) Ἐσκεναζῆ Α. Δαβίδ, 22) Καλεφεζρᾶς Δ. Μίμης, 23) Κοὲν Σ. Ζακῖνος, 24) Κονὲς Α. Μωϋσῆς, 25) Κοφινᾶς Οὐρ. Νισσήμ, 26) Κωνσταντίνης Καν. Δαβίδ, 27) Λεβῆς Ν. Σάββας, 28) Λόβιγγερ Μ. Ἰωσήφ, 29) Μάτσας Σαμ. Μίνως, 30) Μάτσας Ἠλ. Μπενάκης, 31) Μάτσας Ἰακ. Μωϋσῆς, 32) Ματαράσσο Σ. Ἰακώβ, 33) Μιζὰν Ἀβρ. Ἠλίας, 34) Μπακόλας Ἰ. Σαλβατώρ, 35) Μπαντῖνος Χ. Οὐριέλ, 36) Μποττὸν Μ. Σολομών, 37) Μπροῦδο Ἰσ. Ραφαήλ, 38) Μωσσὲ Ἰσ. Ἀλβέρτος, 39) Νεγρὶν Ἠλ. Ἔλιο, 40) Ντὲ Τσάβες Ἰ. Γινόν, 41) Ὄσμος Ἰακ. Μάρκος, 42) Οὐζιὲλ Σαμ. Μπαρούχ, 43) Σαμπᾶς Ν. Μάρκος, 44) Σάρδας Μ. Ἀβραάμ, 45) Σολομὼν Μ. Μαΐντη, 46) Σολομὼν Χ. Σαλβατώρ, 47) Τζάφος Ἀβρ. Δανιήλ, 48) Τσεζάνας Σαμ. Μεναχέμ, 49) Χαγουὲλ Σαμ. Σολομών, 50) Χατζῆς Α. Ἰσαάκ.

Β' Τοῦ Ἐκλογικοῦ Συνδυασμοῦ «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ», ὑποψήφιοι 40, Οἱ ἑξῆς:

1) Ἀλμοσλῖνο Μ. Ἐλιάου, 2) Ἀμαρίλιο Β. Δαβίδ, 3) Ἀμαρίλιο Σαμ. Δαβίδ, 4) Ἄντζελ Ἀβρ. Λεών, 5) Γκανῆς Χ. Χανανέλ, 6) Καμχῆς Σ. Βίκτωρ, 7) Καμχῆ Σολ. Σάμπη, 8) Κόβο Ἰσ. Ἀλβέρτος, 9) Κοὲν Χαῒμ Ἀαρών, 10) Κουένκα Ἀβρ. Λεών, 11) Λεβῆς Ἀβρ. Ἰσαάκ, 12) Λεβῆς Ἰσκ. Ἰωσήφ, 13) Μάϊσσα Ἀβρ. Σολομών, 14) Μιγιονῆς Νισ. Ἐλιέζερ, 15) Μοδιάνο Σαμ. Ἠλίας, 16) Μορδὼχ Μωρ. Σάμ, 17) Μουρτζοῦκος Ζ. Ἀνσέλμος, 18) Μπενρουμπῆ Σαμ. Χαΐμ, 19) Μπενοζίλιο Μ. Ἰωσήφ, 20) Μπεράχας Ἐμ. Ζάκ, 21) Μπεράχας Ἀβρ. Μωρὶς 22) Μπενφοράδο Ἀβρ. Ἐμανουήλ, 23) Μπουρλᾶ Νισ. Ρασέλ, 24) Μπουρλᾶς Σολ. Νισσήμ, 25) Ναχμίας Χ. Ἰάκωβος, 26) Νατὰν Γεδ. Σάμ, 27) Νάχμαν Ἠλία Ἰσραήλ, 28) Νόαχ Ραφ. Ἰσίδωρος, 29) Ντεμάγιο Ἰσ. Ζάκ, 30) Πῖλο Ἰακ. Ἀλβέρτος, 31) Σολομὼν Μ. Σολομών, 32) Σαμουηλίδης Μ. Λεών, 33) Ταμπὰχ Σολ. Μάρκος, 34) Τζιβρὲ Χ. Ἐλιέζερ, 35) Τιάνο Ἰσ. Σαλβατώρ, 36) Φάϊς Σαμ. Μωρίς, 37) Φλωρεντὶν Ἰω. Μωρίς, 38) Χαΐμη Αἰμ. Βικτωρία 39) Μόλχο Καπουάνο Ὑβόν, 40) Ναχμία Ρεν. Λέλα.

Ἡ Ἐκλογικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπρόκειτο νὰ συνεδριάσῃ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

ΒΡΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ Ε·Υ·ΛΑΤ

Ε·Ι·ΛΑΤ.—Διὰ πρώτην φορὰν τὸν ἐφετεινὸν χειμῶνα ἔβρεξε ἐνταῦθα τὴν νύκτα τῆς 22 πρὸς τὴν 23 Ἰανουαρίου. Τὴν 23ην ἐσυνεχίσθη ἡ βροχή.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ "ΤΟΥ ΜΠΙΣΒΑΤ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

θερμότητα τοῦ ἡλίου ἡ ὁποία αὐξάνει μετὰ τὸ τὸ Τοῦ Μπισβάτ. Πίνομεν πρῶτα τὸ λευκὸν καὶ ἔπειτα τὸ κόκκινο κρασὶ διὰ νὰ συμβολίσωμεν τὴν μεταβολὴν τῆς φύσεως, ἀπὸ τὸν χειμῶνα εἰς τὴν ἄνοιξιν.

Ἡ κατ' ἐξοχὴν προσευχὴ τοῦ Τοῦ Μπισβὰτ εἶναι τὸ ***«Περῆ Ἔτς Ἀντὰρ»*** ἕνας ὕμνος πρὸς τὴν βλάστησιν καὶ μία εὐχὴ διὰ τὴν καρποφορίαν τῶν δένδρων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας εὐλογεῖ τὸν σῖτον, ὡς σύμβολον τῆς ἀφθονίας τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ ὁ Ὕψιστος διὰ νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του. Ἡ μητέρα εὐλογεῖ τὸ σταφύλι διότι ἡ ἄμπελος συμβολίζει τὴν γονιμότητα καὶ τὴν οἰκογενειακὴν γαλήνην. Ὁ υἱὸς εὐλογεῖ τὴν ἐλαίαν ὡς σύμβολον τῆς μορφώσεως καὶ τῆς μελέτης. Ἡ κόρη εὐλογεῖ τὸ ρόδι καὶ τὸ καρύδι διότι, ὅπως ὁ καρπὸς τῶν φρούτων αὐτῶν προφυλάσσεται ἀπὸ τὸ σκληρὸν κάλυμμα ἔτσι καὶ ἡ κόρη πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐντὸς τῆς οἰκογενείας μέχρι τοῦ γάμου της. Τέλος τὰ μικρὰ παιδιὰ εὐλογοῦν τὸ μέλι καὶ τὰ μῆλα ὡς σύμβολα τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προστασίας τῆς ὁποίας ἔχουν ἀνάγκην τὰ μικρὰ παιδιά.

Τὸ Ταλμοὺδ ὁρίζει ὅτι κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ πρέπει νὰ ἐλεῆται ὁ πτωχός· ἡ Καμπαλᾶ προτείνει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ ἀνέρχεται εἰς 91 νομίσματα διότι 91 εἶναι τὸ ἀριθμητικὸν ἄθροισμα τῶν γραμμάτων τῆς λέξεως ***Ἰλὰν*** (δένδρον). Ὁ Χαῒμ Παλατζῆ ὁρίζει ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη πρέπει νὰ δίδεται τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς διὰ νὰ ἀγοράσουν καὶ οἱ πλέον πτωχοὶ τὰ φροῦτα, ἀπαραίτητα γιὰ τὸ Σέδερ.

ΠΩΣ ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΤΟΥ ΜΠΙΣΒΑΤ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Εἰς τὴν Ἀλγερίαν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Τοῦ Μπισβὰτ εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν πλουσίων. Αἱ πλέον πλούσιαι οἰκογένειαι τῆς κοινότητος θεωροῦν ὡς «Μιτσβᾶ» νὰ προσκαλοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον κόσμον διὰ τὸ Σέδερ. Ἡ οἰκοδέσποινα, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους φυλάσσει διάφορα φροῦτα καὶ φροντίζει νὰ τὰ διατηρήσῃ εἰς καλὴν κατάστασιν μέχρι τῆς 15ης τοῦ Σσεβάτ. Μετὰ τὸ γεῦμα, ὅλοι οἱ παρακαθήμενοι πίνουν κρασὶ καὶ τραγουδοῦν διάφορα ἀράπικα τραγούδια. Κατὰ τὶς τρεῖς τὸ πρωῒ ὁ γηραιότερος τῆς ὁμηγύρεως εὐλογεῖ τὸν οἰκοδεσπότη καὶ τὴν οἰκογένειάν του καὶ οἱ προσκαλεσμένοι ἀπέρχονται, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ δέχονται ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότη μία σακούλα μὲ διάφορα φροῦτα. Εἰς τὶς σακοῦλες τῶν μαθητῶν τὸ ἔθιμον εἶναι νὰ ὑπάρχουν καὶ μερικὰ νομίσματα. (Σέφερ Ἀμοαδείμ).

Περίπου τὸ ἴδιο τυπικὸν διατηρεῖται καὶ ἀπὸ τὰς περισσοτέρας ἀσιατικὰς κοινότητας. Εἰς πολλὰς κοινότητας προσφέρουν δῶρα, ὅπως καὶ κατὰ τὸ Πουρίμ. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, προπολεμικῶς, μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων ἀντηλάσσοντο τὰ «φρούτας μπόλσας» (σακούλια μὲ φροῦτα καὶ ἄνθη) καὶ εἰς τὸ τραπέζι τοῦ Σέδερ ὑπῆρχον ἐκτὸς ἀπὸ καρποὺς τῶν δένδρων καὶ καρποὶ τῆς γῆς καὶ ἄνθη πολλά. Εἰς τὴν Βαγδάτη ὅλη ἡ κοινότης ἐπισκέπτεται τοὺς πενθοῦντας καὶ τοὺς προσφέρει φροῦτα. Εἰς τὴν Δαμασκὸν κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Τοῦ Μπισβὰτ οἱ μέλλοντες νὰ ἀρραβωνιασθοῦν διαλέγουν καὶ ἀγοράζουν τὰ δακτυλίδια τῶν ἀρραβώνων. Ὁ μέλλων γαμβρὸς θέτει τὸ δακτυλίδι τῆς νύμφης εἰς ἕνα καλάθι τὸ ὁποῖον στολίζει μὲ φροῦτα καὶ διάφορα ἄνθη. Κατόπιν παραδίδει τὸ καλάθι εἰς τὸν Σσαμᾶς τῆς Συναγωγῆς ὁ ὁποῖος τὸ μεταφέρει ἐν πομπῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης.

Οἱ Ἑβραῖοι τῶν Ἰνδιῶν ἑορτάζουν κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ τὴν «ἀποκάλυψιν τοῦ Προφήτου Ἠλία εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀμπάνταλα.» Ἀγοράζουν διαφόρους καρποὺς καθὼς καὶ ἕνα μῖγμα ὀρύζης καὶ ζαχάρεως. Θέτουν τὸ μῖγμα αὐτὸ καὶ τὰ διάφορα φροῦτα ἐντὸς δοχείου τὸ ὁποῖον καλύπτουν μὲ κλαδιὰ δένδρων. Ἐπὶ τοῦ δοχείου καίγουν θυμίαμα καὶ ὅταν οἱ καπνοὶ τοῦ θυμιάματος ἀνέλθουν, πλησιάζουν τὸ δοχεῖον καὶ διαβάζουν προσευχὰς διὰ τὸν προφήτην Ἠλία. Κατόπιν τρώγουν ἐν σιωπῇ τὰ φροῦτα.

Ἐπίσης τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ προφήτου Ἠλία ἑορτάζουν κατὰ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ καὶ οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Ἰρὰκ καὶ τῆς Συρίας.

Σήμερον εἰς τὸ Ἰσραὴλ τὸ Τοῦ Μπισβὰτ εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθιμον εἶναι νὰ φυτεύωμεν δένδρα, καὶ ἡ πρωτοχρονιὰ τῶν δένδρων εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀναδενδρώσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ δρόμοι σημαιοστολίζονται, τὰ σχολεῖα ἀργοῦν καὶ ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι πηγαίνουν νὰ φυτεύσουν ἀπὸ ἕνα ἢ περισσότερα δένδρα εἰς τὰ μέρη τὰ ὁποῖα οἱ ἁρμόδιοι τῆς Δασονομικῆς Ὑπηρεσίας τοὺς ὑποδεικνύουν. Παιγνίδια ὁμαδικὰ εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ εὔθυμα τραγούδια κλείνουν τὴν λαϊκὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν.

Οἱ καιροὶ ὅμως ἀλλάζουν καὶ μαζί τους τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα ἐξελίσσονται, συγχρονίζονται. Τὰ μικρὰ παιδιὰ ἐπέστρεφαν χαρούμενα στὸ σπίτι τους μὲ τὰς «φρούτας μπόλσας» στὰ σοκάκια τῶν ἑβραϊκῶν συνοικιῶν τῆς διασπορᾶς «τὸν παληὸν ἐκεῖνον τὸν καιρό.» Τώρα, μαυριδεροὶ σάμπρα μὲ τὰ κοντὰ πανταλονάκια συναγωνίζονται πρόσχαρα μὲ γέλοια καὶ τραγούδια ποιὸς θὰ φυτεύσῃ περισσότερα δένδρα... Ἀλλὰ τί; μήπως νοσταλγοῦμε; Ὦ! ὄχι! Ἁπλῶς ἡ γραφικὴ εἰκόνα τοῦ Σέδερ τοῦ «Ρὼς Ἀσανᾶ Λεϊλανώτ» ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς θέλγῃ...

D. R. C.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ...

Τὸ ὑλικὸν τοῦ φύλλου αὐτοῦ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ «Τοῦ Μπισβὰτ» προέρχεται ἀπὸ στοιχεῖα καὶ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα εὐγενῶς ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσίν μας τὸ δελτίον «Communauté» (ἀρ. 13, συμπληρωματικὸν τεῦχος). Ἡ ὑπηρεσία τῆς «Communauté» ἐξυπηρετεῖ ὅσους ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἑβραϊκὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ βοηθεῖ διὰ μίαν «πλέον στενὴν συνεργασίαν, εἰς τὸν θρησκευτικόν, μορφωτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν τομέα, μεταξὺ τῶν διαφόρων ἑβραϊκῶν κοινοτήτων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Θεσσαλονίκης

Γνωστοποιεῖ ὅτι

οἱ κάτωθι ὑπέβαλον αἴτησιν χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ κληρονομίας διὰ τοὺς ἀποβιώσαντας συγγενεῖς των:

Σαλτιὲλ Σολ Ἄντζελ διὰ τὴν ἀποβιώσασαν ***Μπέλλα χήρα Σολομὼν Ἄντζελ*** τὸ γένος Ἰσραὴλ Ματαλών.

Οἱ ἔχοντες ἔννομον συμφέρον ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ἀνωτέρω θανόντων παρακαλοῦνται ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ὑμῖν (Τμῆμα ἐκδόσεως βεβαιώσεων) ἔγγραφον αἴτησιν περὶ τῶν προβαλλομένων δικαιωμάτων των.

Ἐκ τῆς Ἰσραηλ. Κοιν. Θεσ)κης

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙ ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΤΙΒΕΡΙΑΣ. — Καταρρακτώδεις βροχαὶ ἔπεσαν τὸ Σάββατον 26 Ἰανουαρίου εἰς τὸ βόρειον καὶ τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς χώρας, προκαλέσασαι σοβαρὰς ζημίας ἰδίως εἰς τὰ κιμπουτσεὶμ Σδὲ Νεχαμιὰ καὶ Ἀμὶρ τὰ ὁποῖα ἐπλημμύρισαν ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰορδάνου. Ἐν τούτοις αἱ βροχαὶ αὐταὶ ἐγένοντο δεκταὶ μὲ ζωηρὰν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν χώραν.

Κατόπιν τῶν γενομένων ἀποχετευτικῶν ἐργασιῶν τὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα εἶχον καλύψει τὰ δύο κιμπουτσεὶμ εἰς ὕψος ἑνὸς μέτρου ἀπεσύρθησαν βαθμιαίως. 2000 ὄρνιθες καὶ 20.000 νεοσσοὶ ἐπνίγησαν.

Αἱ πλημμύραι ἐπροκλήθησαν ἀπὸ τὴν ἐκτροπὴν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ σωληνώσεις εἶχον φραχθῆ.

Μεταξὺ ἄλλων τὸ ξυλουργεῖον τοῦ κιμποὺτς Ἀμὶρ καὶ ἄλλα ἐργαστήρια κατεστράφησαν ἀπὸ τὰ ὕδατα. Ἐπίσης ἔπιπλα δωματίων, ραπτομηχαναὶ καὶ ἄλλα σκεύη ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας αἵτινες ὑπολογίζονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν.

Πλημμύραι ἐσημειώθησαν ἐπίσης εἰς τὴν δυτικὴν Γαλιλαίαν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ναχαρίγια. Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἐξερρίζωσε πολλὰ δένδρα εἰς τὴν Ναζαρὲτ καὶ ἐπέφερε βλάβας εἰς τὰς τηλεπικοινωνίας αἱ ὁποῖαι βραδύτερον κατόπιν δραστηρίων ἐνεργειῶν ἀπεκατεστάθησαν.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

Ἐν τούτοις πλὴν τῶν ζημιῶν τῶν δύο ὡς ἄνω κιμπουτσείμ, αἱ βροχαὶ εἰς τὸν βορρᾶν καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς χώρας ἐγένοντο δεκταὶ μὲ μεγάλην ἱκανοποίησιν. Ἐθεωρήθησαν ὡς μία ἀληθινὴ εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς γεωργίας ὡς καὶ διὰ τὰ ἀποθέματα ὕδατος τῆς χώρας.

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ντάν, ἡ χάλαζα ἔπεσε ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἐπεισόδιον ἢ ζημία εἰς τὴν περιοχήν.

Πολλαὶ βροχαὶ ἔπεσαν ἐπίσης εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Εἰς τὸ Τὲλ Ἀβὶβ ὅλην τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἡ βροχὴ δὲν ἐσταμάτησε. Εἰς τὴν Χάϊφα εἶχε 65 χιλιοστὰ ὕδατος. Αἱ ἐργασίαι ἐκφορτώσεως διεκόπησαν καὶ 21 πλοῖα ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀναμείνουν εἰς τὸν λιμένα τὴν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ.

Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐσημειώθη πτῶσις χιόνος εἰς τὸ ὄρος Μεϊρόν.

Ἐν τούτοις ἐνῷ ὁ βορρᾶς καὶ τὸ κέντρον τῆς χώρας ἐξεχείλισαν ἀπὸ ὕδωρ, ὁ νότος μετὰ τὸ Ἀτζὸρ καὶ μέχρι τοῦ Εἰλὰτ παραμένει ξηρὸς καὶ οἱ γεωργοὶ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔχασαν κάθε ἐλπίδα διὰ τὴν συγκομιδήν των. Ὑπολογίζονται εἰς 20.000.000 λιρῶν αἱ ζημίαι ἐκ τῆς ξηρασίας διὰ τὸ ἔτος αὐτό.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ "ΧΕΡΟΥΤ,, ΑΚΡΑΣ ΔΕΞΙΑΣ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Τὸ ἕβδομον ἐθνικὸν συνέδριον τοῦ κόμματος Χεροὺτ (ἄκρας δεξιᾶς) ἤνοιξε τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου παρουσίᾳ 610 ἀντιπροσώπων ἀντιπροσωπευόντων ὅλα τὰ τοπικὰ τμήματα τοῦ κόμματος εἰς τὴν χώραν.

Ἀνεγνώσθησαν μηνύματα τοῦ Μπὲν Τσβὶ καὶ τοῦ ἀρχιραβίνου Νισσήμ, ὁ δὲ δήμαρχος κ. Μ. Ναμὶρ ἔφερε τὸν χαιρετισμὸν τῆς πόλεως Τὲλ-Ἀβίβ.

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦσαν ἡ δημιουργία μιᾶς παρατάξεως τῆς Χεροὺτ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἱσταδρούτ, πρότασις ἥτις ἐπροκάλεσε ἀναβρασμὸν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος καὶ τὸ ἐχώρισε εἰς δύο στρατόπεδα.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις ἤνοιξε ἀπὸ τὸν βουλευτὴν Χαγὶμ Λαντάου, μέλος τῆς προεδρείας τῆς Χεροὺτ ὅστις εἰς τὸν λόγον του ὑπεγράμμισε τὴν σοβαρότητα τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ «τὸ ὁποῖον συνέρχεται εἰς μίαν ἐποχὴν διασταυρουμένων κινδύνων διὰ τὴν χώραν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως εἰς τὸ ἐσωτερικόν.»

Ὁ κύριος λόγος ἐξεφωνήθη ἀπὸ τὸν κ. Μεναχὲμ Μπεγκὶν ἡγέτην τοῦ κόμματος ὅστις ἐπανέλαβε τὴν πρότασίν του ἑνώσεως μὲ τοὺς φιλελευθέρους.

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τὸ Συνέδριον ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του διὰ μιᾶς σειρᾶς ἀποφάσεων καὶ τῆς συστάσεως ἑνὸς κεντρικοῦ Γραφείου ἐξ 62 μελῶν. Ὁ κ. Μεναχὲμ Μπεϊγκὶν ἐπανεξελέγη ὁμοφώνως ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κόμματος.

Τὸ Συνέδριον ἐψήφισε μίαν σειρὰν ἀποφάσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἰσραήλ. Μεταξὺ ἄλλων τὸ Συνέδριον ὑπεγράμμισε τὸν κίνδυνον τῶν ἐπεκτατικῶν σχεδίων τοῦ Νάσσερ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Ἀράβων προσφύγων τὸ Συνέδριον ἐπανέλαβε τὰς ληφθείσας ὑπὸ τῆς Κνέσσετ ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίνει τὴν θέσιν τοῦ κόμματος ὡς ἑξῆς: τὴν ἄρσιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου χωρὶς τὸ μέτρον αὐτὸ νὰ θίγῃ τὰς ζώνας τῆς χώρας ἐνδιαφερούσας τὴν ἀσφάλειαν. Τέλος ἡ Χεροὺτ ἐκφράζει τὴν ἀνησυχίαν της ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν τελευταίων ἀντισημιτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἰσραηλινὴν κυβέρνησιν ὅπως καὶ ἀπὸ τὰς ἑβραϊκὰς ὀργανώσεις εἰς ὅλον τὸν κόσμον νὰ ἀπευθύνουν μίαν ἔκκλησιν εἰς τὰς σοβιετικὰς ἀρχὰς διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τοὺς ἀντιεβραϊκοὺς διωγμοὺς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ὅπως οἱ Ἑβραῖοι τῆς χώρας αὐτῆς ἐξουσιοδοτηθοῦν νὰ μανθάνουν ἑβραϊκὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν καὶ νὰ μεταναστεύουν εἰς τὸ Ἰσραήλ.

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΡΑΗΛ. ΒΟΥΛΗΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ ΜΠΑΝΑΝΩΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. — Ἡ Κνέσσετ διέγραψε ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μίαν πρότασιν τῆς Κας Βιλένσκα (κομμουνιστικοῦ κόμματος) ζητούσης τὴν ἔναρξιν γενικῆς συζητήσεως διὰ τὸν «ἐνταφιασμὸν ἑκατοντάδων τόννων μπανανῶν.» Ἡ Κα Βιλένσκα ἐδήλωσεν ὅτι μεγάλαι ποσότητες λαχανικῶν, ὀσπρίων καὶ φρούτων ἐνταφιάζονται κάθε ἔτος ἐνῷ πολλαὶ οἰκογένειαι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προμηθεύωνται τὰ τρόφιμα αὐτά.

Ἡ ἐπερωτῶσα προσέθεσε ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς μίαν τοιαύτην κατάστασιν ὥστε ἡ ἀφθονία μετεβλήθη εἰς μίαν πραγματικὴν μάστιγα.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μωσὲ Νταγιὰν ὅστις ἀπήντησε εἰς εἰς τὴν Καν Βιλένσκα ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κατανάλωσις εἰς φροῦτα καὶ λαχανικὰ εἶναι μεγαλειτέρα εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου. Ὑπεγράμμισεν ὅτι τὰ περισσεύματα, εἰς τὴν πραγματικότητα μειωμένα, εἶναι τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς καλῆς γεωργικῆς καλλιεργείας. Τὰ περισσεύματα ὡρισμένων προϊόντων, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν κονσερβῶν ἢ νὰ ἐξαχθοῦν.» Ἀλλὰ τὰ περισσεύματα ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν βιομηχανίαν οὔτε νὰ ἐξαχθοῦν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περισσεύματα τῶν μπανανῶν, προσέθεσεν ὁ κ. Νταγιὰν ἐπωλήθησαν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς των εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὰ κοινωνικὰ ἱδρύματα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μέτρον δὲν ὠφέλησε εἰς τὸ νὰ αὐξηθῇ ἡ κατανάλωσις.

Ἐν συμπεράσματι, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἶπεν ὅτι ἐὰν δὲν θέλωμεν ὅπως αἱ μπανάναι ἐνταφιάζουν τοὺς καλλιεργητάς, οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνταφιάσουν τὶς μπανάνες.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Μπαρτσιλάϊ (Μαπὰμ) ἐδήλωσε ὅτι συμμερίζεται τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Νταγιὰν δι' ἕνα μεγάλο μέρος ἀποδείξεων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται παρ' αὐτοῦ ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν αἱ παρεξηγήσεις, ἐπρότεινε νὰ μεταβιβασθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. Νταγιὰν ἀπήντησε ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι καθαρὰ καὶ ὅτι καμμία ἄλλη συζήτησις δὲν εἶναι ἀναγκαία οὔτε εἰς τὴν Βουλὴν οὔτε εἰς τὴν Ἐπιτροπήν. Ἡ Κνέσσετ συνετάχθη διὰ μεγάλης πλειοψηφίας μὲ τὴν ἄποψιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ διέγραψε τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΕΟΡΤΗ ΠΡΟΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΥΜΠΕΛΔΟΡ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.— Ἡ ἡμέρα τῆς 11 Ἀδὰρ ἥτις σημειώνει τὸν θάνατον ἐν μάχῃ τοῦ Γιοσσὲφ Τρουμπελδὸρ καὶ τῶν συντρόφων του, θὰ ἑορτάζηται κατ' ἔτος διὰ μιᾶς ἐπισήμου παρελάσεως, ἐδήλωσε ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος ἐκπαιδεύσεως τοῦ περιφερειακοῦ συμβουλίου τῆς Ἄνω Γαλιλαίας.

Ἡ τελετὴ θὰ λάβῃ χώραν ἐφέτος τὴν 2 προσεχοῦς Μαρτίου καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἀπὸ 85 κιμπουτσεὶμ καὶ ἀπὸ τοπικὰ συμβούλια τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν παρέλασιν ἥτις θὰ ἐκκινήσῃ ἀπὸ τὸ «Μετσουντὰθ Κόσχ» μὲ προορισμὸν τὸ Τὲλ Χάϊ ὅπου εὑρίσκεται τὸ μνημεῖον τοῦ Τρουμπελδόρ.